

ער:

עין משפט
גר מצות

יג א טוֹשֵׁעַ יֵיד סִימֵן רַחֵם
סַעֲפֵי טוֹ:
יד ב מִי פֶּט מַהֲלֹסִים
נִדְרִים הִלֵּכָה אֵל סַמֵּג
לְאֶרֶץ רַחֵם טוֹשֵׁעַ יֵיד סִימֵן
רַחֵם סַעֲפֵי אֵל:

מוסף רש"י

[illegible]

יבין חננאל

אמר רבא חמרא וריחין
קחין. אביהו נשיה מנא לן
אריקין ענוי, רחמייהו ענייה
ציום נפשי, רחמייהו וסביה
נא לן ואריקין ענוי נאמר
אין חמדותא אכלתא
בשר ויין לא בא אל מי
אז לא אסתין וגוי, וכסויה
אין היום רחמייהו נח
אין לבין ולהתענות
אין וריחין אשי מרחיבין
אין לא סתחל, כן מסיב, כן
יכת מים שהיא רחיצה, כן
אין שמן, אחא וכו' ואחא
אין כחתי, צמיא ואני צמיא
דברין, דמתיב ושכעיים אשי
וקני כתי ישראל ואריהו
אין שפן וגוי

תום' ימים

[illegible][illegible]

א לענון ארילת יחסיס ולענון נדר

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

לרבי יהודה דלל יליף גזירה
(כריעות דף יג:) מנא ליה
א כדאמרין בפ"ג דשבועות
אימא סברא אבע"א סברא

(ח"ב) אלא יליף שבר ישבר מנזיר מה להלן יין אף כאן יין ותירוש חמרא הוא והתניא הניגוד מן התירוש אסור בכל מיני מתיקה ומותר ביין ולא חמרא הוא והכתיב תירוש ינובב בתולות דבר הבא מן התירוש ינובב בתולות והכתיב ותירוש יקבך יפרצו דבר הבא מן התירוש יקבך יפרצו והא תביב זנות ויין ותירוש יקח לב אלא כדולי עלמא תירוש חמרא הוא זבנדרים הלך אחר לשון בני אדם ואמאי קרי ליה יין ואמאי קרי ליה תירוש יין שמביא יללה לעולם תירוש שכל המתגרה בו נעשה רש רב כהנא רמי כתיב תירוש וקרינן תירוש זכה נעשה ראש לא זכה נעשה רש והיינו דרבא דרבא רמי כתיב ישמח וקרינן ישמח זכה משמחו לא זכה משממו והיינו דאמר רבא חמרא וריחני פקחין רחיצה וסיכה מנא לא דאיכרי עיניו דכתיב לחם חמודות לא אכלתי ובשר יין לא בא אל פי וסוך לא סכתי מאי לחם חמודות לא אכלתי אמר רב יהודה כריה דרב שמואל בר שילת אפילו נהמא דחיטי דכיתא לא אכל ומנא לן דחשיב כעניי דכתיב ויאמר אלי אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לבך לרבין ולהתענות לפני אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדרכיך כי חמודות אתה) אשכחן סיכה רחיצה מנא לן אמר רב זוטרא ברבי טוביה אמר קרא ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו ואימא כשתיה דמיא דשמן מה שמן מאבראי אף מים מאבראי והא תנא איפכא קא נסיב לה דתנן מנין לסיכה שהיא כשתיה ביום הכפורים אף על פי שאין ראה לדבר זכר לדבר שנאמר ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו אלא

אמר רב אשי רחיצה מצויה דקרא שמימי ליה דכתיב וסוך לא סכתי מאי ואני באתי איש מוקני [בית] ישראל ויאווהו בן שפן ואיש מקטרתו בידו ועתר ענן הקטורת עויה בציצת ראשי ותשא אותי רוח בין ארצות ירושלימה במראות אלהים אל פתח שער ההם דבילה קעילית תיפוק ליה ממעין הפרט דהוי פרי מפסחא דספרין ואימא דבילה קעילית לישי מין אגב קנקנו (דאנין) דאלי מין אגב קנקנו נחמא דאנין נקחם דבילה קעילית דאלי חק דמרבין מדרש' דביימין' אינה נקחם דבעייהו אלא עממה בלא הבטתא וא"ת אמאי לא גמרינן דשמייה בכלל ויגומיין לא שייך זהו אכילה ואם תאמר כי גמרינן שכל ש' משניר להכי כתב ואכלת ווי האי גוונא פריך דפרקין אלא אלא שרין אותו במים ושומין ועוד מאי קמ"ל קרא ויגומין וגו' אף שער דהכא: **והחשיבה עליה**

[illegible]

ה' קאמער דר"ש יליף לעבן מעשר וס' דאס לי דער דער הויז חפזים וס' לי למילף חקדק

מסורת הש"ס

א) וּבְכִרְיֹתָיו חִיָּתָא לְקִרְיָא.
ב) נְדָרִים ל': וְשִׁי"ג ג) סְנֵהֲדָרִין
ע. ד) וְזִיל רְבָנָא רַחֲמֵי בִּרְיָא
סְנֵהֲדָרִין ש.ס. ה) גִּס זֶה שֶׁס:
וְהִירִידִים יב: ו) רִשִׁי'א ו) שֶׁבַח
פ. ה) וְנָדָה לִבִּי. פ) וְזִיל
וְכַמְדִּי וְשִׁלְמָא בִּרְיָא. י') אֲדִילְתָּ
בְּרִיבֹתָ מ. נָדָה מ. ין כן מ' יוֹס
שְׁתַּנְטָן וְיִרְיָא. כ) וְאֲבִשְׁמִיתִי
כ. מִרְיָא עֵד ע"פ יִרְשְׁלָמִי.

תורה אור השלם

1. מִיָּן וְשָׁר וְיָחִי חֲמִין יֵן
 חֲמִין יָחִי לִי בִּישֶׁתָּה קֵלָה
 מִשְׁתֵּר עֲנִיבֵל אֵל וְשֶׁתָּה
 וְעִנִּיבֵם לְחֵם וְיִשְׁבֵּל אֵל
 גִּבְלִי. בְּרֹחַם וְיִשְׁבֵּל 1 ו
 2. כִּי מֵה טֹבוֹ וְפִי יִשְׁבֵּל יֵן
 בְּחֹרִים וְתִרְדֹּשׁ וְיִשְׁבֵּל
 בְּחֹלֹת. וְיִשְׁבֵּל 2 ו
 3. יִקְרָא אֲמִיךָ שֶׁבֶן
 וְתִרְדֹּשׁ יִקְבֵּי יִסְרָאֵל.
 מִשְׁלִי 3 ו
 4. זֹאת וְיִחִין וְיִרְדֹּשׁ יִקָּה
 לִבִּי. וְהִשְׁפִּי אֵל
 5. וְיִן לִךְ הָאֱלֹהִים מִטֵּל
 הַשָּׁמַיִם וְשִׁמְשֵׁן הָאָרֶץ וְרִב
 דָּן וְתִרְדֹּשׁ.
 בְּרֹאשִׁית כֵּח
 6. יִשְׁחֵן וְיִחִין בִּישֶׁתָּה
 לְהַגְדִּיל לִפְנֵי מִשְׁקֵן לְחֵם
 לִבִּי אֲנִשׁ יִסְרָאֵל.
 תְּחִלִּים כֵּד
 7. לֵחֵם חֲמֹדֹת לֵב אֲפִתִּיל
 וְיִשְׁרֹן לֵב אֵל בִּי אֵל
 וְשׁוֹן לֵב חֲבִיטֵי עֵד מִלֵּאָה
 שְׁלֹשֶׁת שִׁמְשֵׁן יִמִּיךָ.

זעאל
 8. יאקמך אלי אל תירא
 זעאל כי נה דיום דראש
 אשר נתת אל לבך בראש
 דעמך ונתת לפני אליך
 נשעש בדרך ואני אחי
 בדרכי;
 זעאל י
 9. וילבש קלמך כבוד
 ותבא עמך בקרב ובשען
 בעממותי;
 ואלה הם י
 10. ושביעני אשר שמני
 כי ישרא ואיגורו כי
 שפן עמד בחוכם עמדי
 לפרסם ואיש מקטרת
 נהן ותרע נהן הקטרת
 עליה
 11. ויאקמך תי
 12. וישלח תבונת ד
 ויחני בעיצת ראשי תשא
 וחי רוח נה הארץ וכן
 השמים ותבא וכן
 וישלחה בקראת אליהם
 אל תח פתח דעמך תשמית
 המנה צמנה אשר שם
 מושב סמל
 13. ויאקמך ת
 ויחניקת

תום' ישנים (המשך)

על דא צוגעבן וואס אמת
 איז דער קאל דעלעט בעקלע
 יודא מלל קאל פירט בעקלע
 אן בערבוין מלל ופרט פאר
 מפרי וגדולי תוקעס וסמל
 אן ראיות אקטעס לעמדי א
 נמי אן ראיות אלס עיי
 בערבוין מלל ופרט פאר
 מחמד סמל און פירט גוסי
 אלס המס עיקר וזהו דער
 תורם דברים נדבסר מר.
 איז יודא מלל בעקלעס
 שר מרד סמל בעקלעס
 דעמאל אן קדוש הכה שמר
 וביה קדש מלל תר' דאס
 אן אן פירק וואסל דעלע
 אן אן אן אן אן אן אן אן

[illegible]

ע"י כתוב: דסינין וכתוב: עירובין